

עמ"י 49982/09/16 - שפיק אבו אלקיעאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

22 ספטמבר 2016

עמ"י 49982-09-16 אבו אלקיעאן(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט ארז יקואל
העורר

שפיק אבו אלקיעאן (עציר)

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד שפיק אבו האני

ב"כ המשיבה - עו"ד אור רובין

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון-לציון מיום 20.9.16, בה הורה על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 25.9.16.

מדובר בהארכת מעצר ראשונה לאחר שיוחסו לעורר עבירות של כריית חול בלתי חוקית, גניבה, הפרת הוראה חוקית ושיבוש מהלכי משפט. מבקשת המעצר עולה כי העורר חשוד בכרייה שלא כדין, בגניבת מחצבים ומכירתם בשנים האחרונות, בהפרת הוראה חוקית ושיבוש הליכי חקירה.

ב"כ העורר טוען כי יש להורות על שחרור העורר לאלתר ולחילופין, עותר לקצר את ימי מעצרו. לדידו של ב"כ העורר, שגה בית המשפט קמא בכך שקבע כי קיים חשד סביר הקושר את העורר לביצוע עבירות המיוחסות לו. עוד נטען לשגיאה נוספת שנפלה תחת ידיו של בית המשפט קמא, בכך שקבע כי העורר יכול לשבש את מהלכי החקירה. אחרון,

נטען כי בית המשפט קמא שגה בכך שלא התייחס לטענת האפליה בתיק זה.

במהלך הדיון כפי שהתקיים, חזר ב"כ העורר על טענותיו ומיק אותן, בעיקר, בכל הקשור לרף הראייתי החסר לגישתו, תוך טענה כי אין זיקה בין העורר לבין העבירות המיוחסות לו.

ב"כ המשיבה, מנגד, טענה כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לשלב זה של הדיון ושימת ליבי הופנתה לדו"ח הסודי ולחומר החקירה, בתימוכין בצורך להותיר את העורר במעצר, כפי שקבע בית המשפט קמא.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת חומר החקירה ולאחר עיון בהחלטת בית המשפט קמא, נחה דעתי כי יש להורות על דחיית הערר.

התרשמתי כי בית המשפט קמא הביא בחשבון שיקוליו את כל הנדרש לצורך האיזון המתבקש בין האינטרס הפרטני של העורר לחירות לבין האינטרס הציבורי המגולם בהשלמת החקירה ללא חשש משיבושה.

עיון בתיק החקירה מלמד על קיומו של חשד סביר הקושר את העורר לביצוע עבירות המיוחסות לו. המדובר ברף ראייתי נדרש לצורכי בקשה ראשונה להארכת מעצר.

עיון בדו"ח הסודי מלמד על פעולות חקירה רבות הניתנות לשיבוש ישיר על ידי העורר ככל שישוחרר ממעצרו. מדובר ב- 18 פעולות חקירה שרק שתיים מהן אינן ניתנות לשיבוש שכזה.

שוכנעתי כי בשלב מקדמי זה של החקירה אין זה מן הראוי להעדיף חלופת מעצר בעניינו של העורר ולסכן בכך את השלמת פעולות החקירה כנדרש. עוד שוכנעתי כי קיים הבדל לא מבוטל בין העורר שמלפניי לבין מעורבים אחרים בפרשה כפי שעולה מהדו"ח הסודי ובהקשרים של המעשים הלכאוריים המיוחסים לכל אחד מהמעורבים והיקף פעולות החקירה הנדרש לביצוע בהקשרם.

מכל אלו, שוכנעתי כי לא נפל כל פגם בהחלטת בית המשפט קמא ואני מורה על דחיית הערר.

אין באמור בהחלטה זו כדי לגרוע מסמכותו של הקצין הממונה על החקירה להורות על שחרור העורר בתנאים על פי סמכותו מכוח הוראת סעיף 20 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ו, 22/09/2016 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ארז יקואל, שופט